

Nikola Balberčáková

selected works 2021 – 2025

phone/mobil

e-mail

vimeo

insta

+421 905 516

n.balbercakova@gmail.com

vimeo.com/user45712995

@nikolaa.bal

Nikola Balberčáková (born in Michalovce, Slovakia) holds a BA from the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava and a masters degree from UMPRUM Academy in Prague, she creates within the range of performance art, video and spatial installations.

In her practice, she weaves various methods of narration using cinematography, storytelling, honesty and irony to create a specific language for emotional landscapes reflecting today's society. She spotlights many non-prevailing identities; hyperbolized, affective, naive or nerd characters which are creating fiction and reconstructing dominant scenarios. By using fragments of pop culture, the future and the ancient or a cliché as a possible strategy to disconnect from certain stereotypical roles and to highlight their possible emancipating, anarchistic or deconstructive potential within power structures.

Her artistic practice is currently inspired by theories by Alice Koubova, czech female philosopher evolving the programme of Resilient society (Odolná společnost), James C. Scott, the anarchist thinker of ideas about silent strategies of a resistance and collectivity.

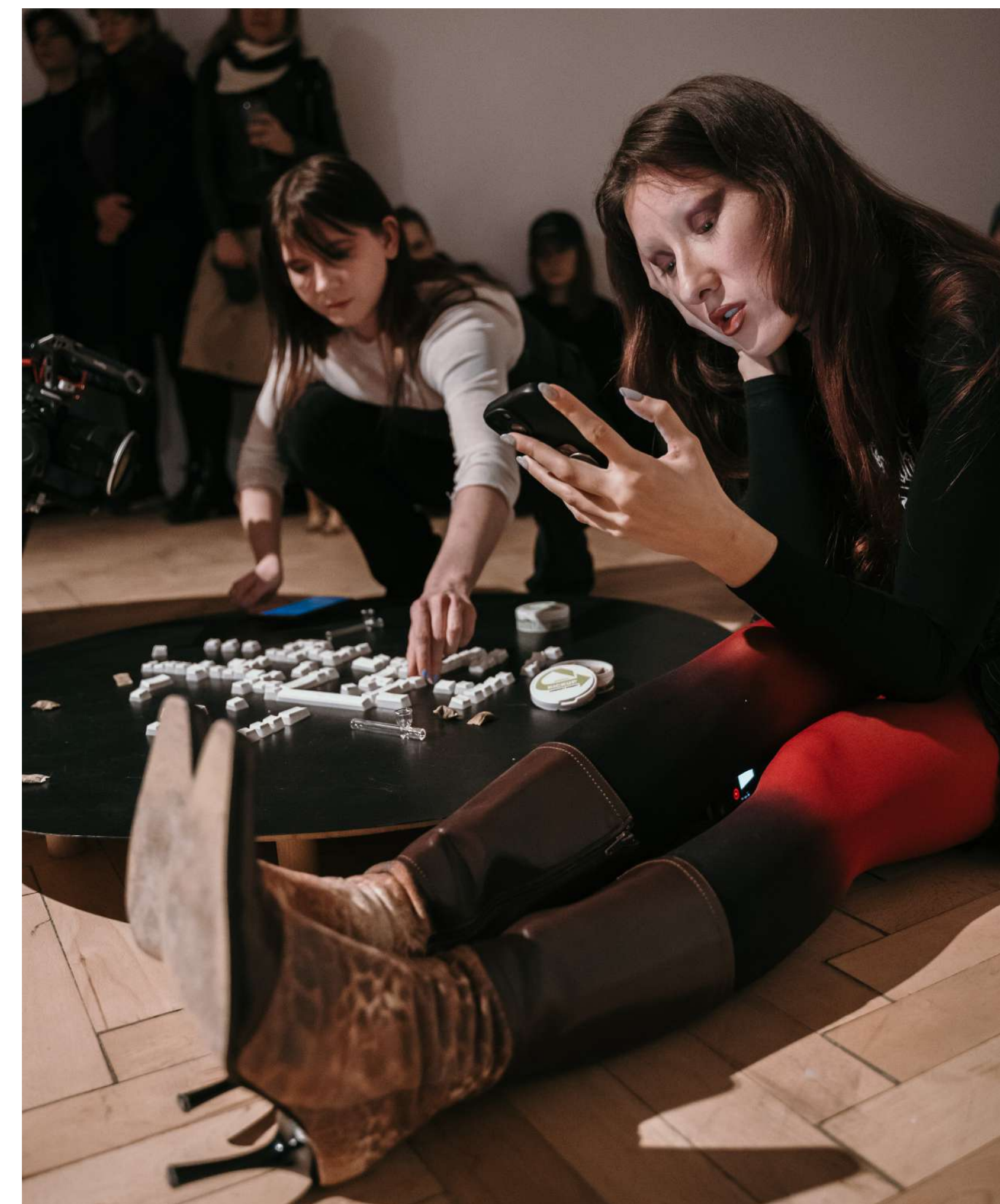
/Nikola Balberčáková (narodená v Michalovciach) absolvovala bakalárske štúdium na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave a magisterské štúdium na UMPRUM v Prahe. Venuje sa performance, videu a priestorovým inštaláciám.

Vo svojej tvorbe prepája rôzne formy narácie – kinematografiu, rozprávačstvo, úprimnosť a iróniu – a vytvára špecifický jazyk emocionálnych krájín, ktoré reflektujú súčasnú spoločnosť. Zameriava sa na mnohé ne-dominantné identity: hyperbolizované, afektívne, naivné či „nerdovské“ postavy, ktoré vytvárajú fikciu a rekonštruujú dominantné scenáre. Pracuje s fragmentmi popkultúry, budúcnosti aj dávnoveku či kliše ako možnou stratégiou, ako sa odpútať od stereotypných rolí a zároveň zvýrazniť ich potenciál pre emancipáciu, anarchiu alebo dekonstrukciu v rámci mocenských štruktúr.

Jej súčasná umelecká prax je inšpirovaná teóriami českej filozofky Alice Koubovej, ktorá rozvíja program Odolnej spoločnosti, ako aj anarchistickým mysliteľom Jamesom C. Scottom a jeho koncepciami tichej rezistencie a kolektivity.

Black Oil Smoke, Paper Thin Skin

2025
performative reading
/performatívne čítanie
30'



in collaboration with
/v kolaborácii s

Jakub Pohlodek

group show
/kolektívna výstava

Doe vs. Siren:
On Metabolization
and Shapeshifting

curated by
/kurátorstvo

Václav Janoščík
& Doris Sisková

location
/miesto

Medium Gallery,
Bratislava, SK

duration
/trvanie

21. 01. – 02. 03. 2025

with
/s

Alex Quicho, Bogna Konior,
Camille Wiesel, Junn Zhou,
Michal Golák

direction & script
/réžia a scenár

Nikola Balberčáková
& Jakub Pohlodek

performed by
/performované

Saara Hukka
& Teuta Jonuzi

costumes curated by
/kostýmy kurátorované

Moths & Cloths

camera by
/kamera

Kristián Babjar

LATENT
SPACES

AI EROTICS

Bogna Konior NYU Shanghai
Synthetic Minds @ Media Lab Matadero
February 2024
gabognara



“Black Oil Smoke, Paper Thin

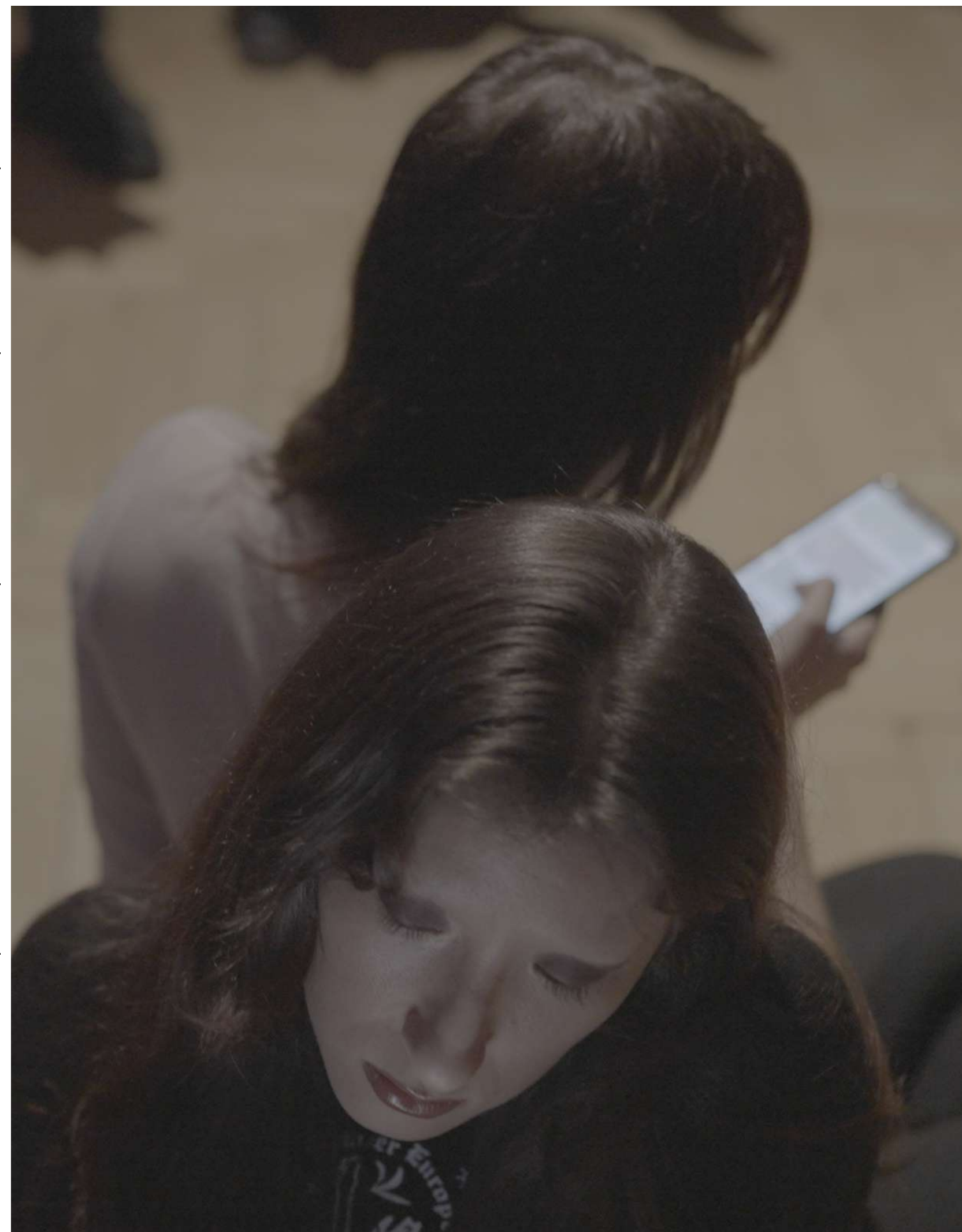
Skin” is a performative reading that explores themes of self-construction, beauty, digital mediation, and internalized surveillance. Through fragmented storytelling and sharp, rhythmic exchanges, the script navigates the tension between vulnerability and performance, intimacy and alienation. The dialogue unfolds as a collision of self-mythology and hyper-awareness, where personal memories, internet aesthetics, and societal expectations blur into a disorienting yet deeply familiar landscape.

Structured in two distinct phases, the performance moves from a slow, introspective reading to a more charged, physical interaction. The first part, accompanied by slow piano music, is marked by a detached yet confessional tone, where characters narrate personal and collective anxieties—beauty rituals, body politics, self-optimization, and the commodification of pain. In the second phase, the space shifts, and the towering metal ladder becomes both a physical and symbolic structure—an unstable threshold between self-destruction and transformation. Through its hypnotic and recursive language, the piece dissects the contemporary condition of existing under constant scrutiny.

/“Black Oil Smoke, Paper

Thin Skin” je performatívne čítanie, ktoré skúma témy sebakonštrukcie, krásy, digitálneho sprostredkovania a internalizovaného dohľadu. Prostredníctvom fragmentárneho rozprávania a ostrých, rytmičných výmen sa text pohybuje v napätí medzi zraniteľnosťou a performanciou, intimitou a odcudzením. Dialóg sa rozvíja ako kolízia sebamytológie a hypervedomia, kde sa osobné spomienky, svet poznačený internetovou estetikou a spoločenské očakávania zlievajú do dezorientujúcej, no zároveň až nepříjemne známej krajiny.

Štruktúrované do dvoch odlišných fáz, predstavenie prechádza od pomalého, introspektívneho čítania k nabitejšej, fyzickej interakcii. Prvá časť, sprevádzaná pomalou klavírnou hudbou, má odťažitý, no zároveň spovedný tón – postavy rozprávajú o osobných a kolektívnych úzkostiach: rituáloch krásy, politike tela, sebazdokonaľovaní a komodifikácii bolesti. V druhej fáze sa mení priestor a dominantným prvkom sa stáva vysoký kovový rebrík – fyzická aj symbolická štruktúra, nestabilný prah medzi sebazničením a premenou. Pomocou hypnotického a repetitívneho jazyka dielo rozoberá súčasný stav existencie pod neustálým dohľadom.









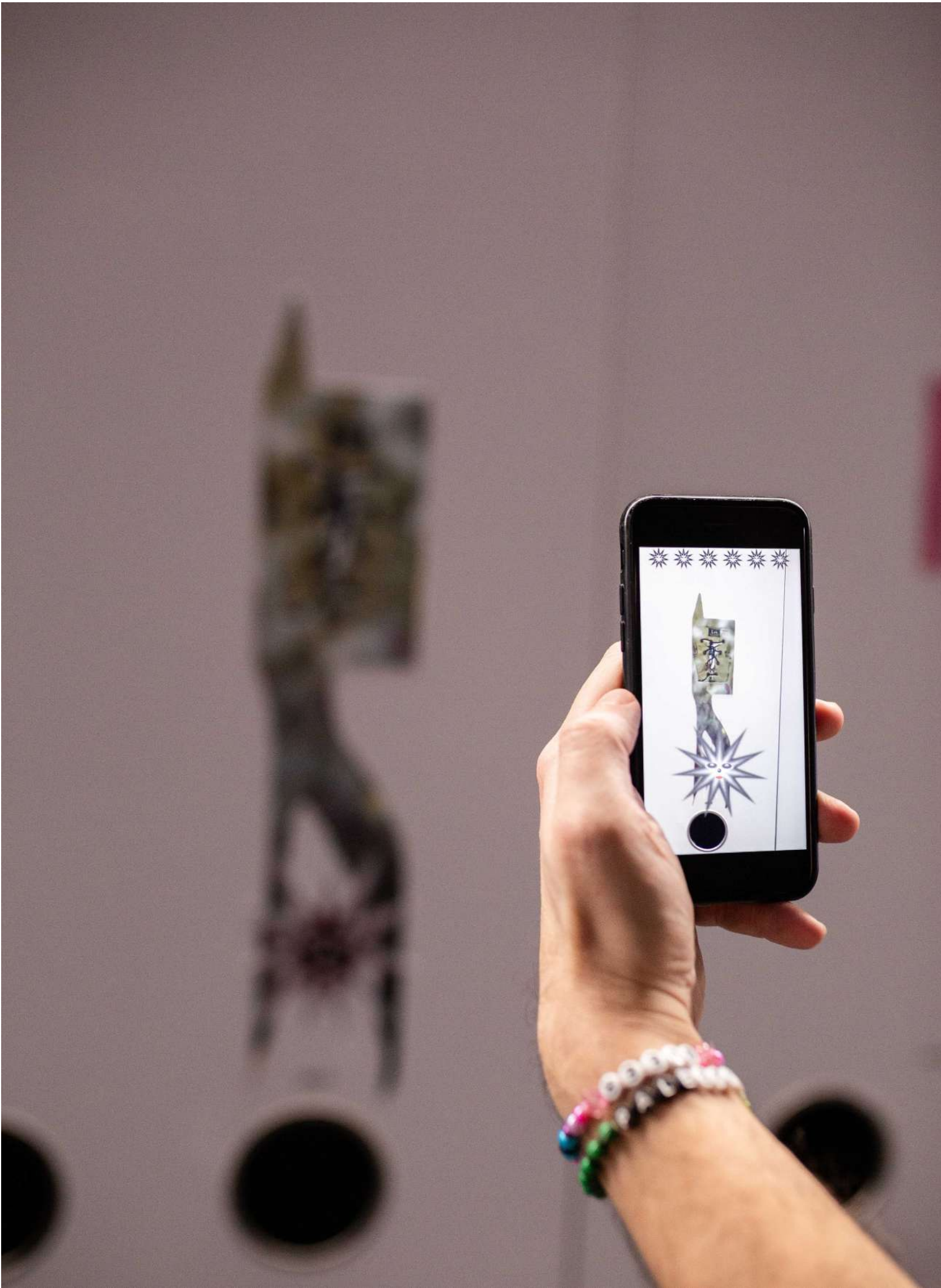
A photograph of a desk with a keyboard, a small container of snacks, and a pen. The keyboard is white and partially visible on the right side of the frame. In the foreground, there is a small, round, white container with a green label that says "ENERGY EFFECT". The container is open, and some snacks are visible inside. A white pen lies next to the container. The background is blurred, showing some lights and a dark surface.

“Everytime the anxiety comes, I put a nicotine pouch under my gums immediately. I’ll wait for the kick in to feel dizzy and my fear of looking into the mirror is more digestible. I remember the user with the nickname called Spirit Room End Sky. She runs a database with names, looks and characteristics of her collection of dolls. It reflects the dystopian perfection of this world, not only the idea of a girl, but the idea of a concept of clear cosmic purpose of this world. She is owning them as the idea for better tomorrows, for the unreal concept that something is static, while i put a list of a committing suicide styles into my notes. I go through her google drive every time I need to soothe my nervous system from the world in fire and untreated wounds of people with unstoppable bleeding from living here.”

— text from the Script

Mean World Syndrome

2025
AR app
/AR aplikácia



in collaboration w
/v kolaborácii s

Jakub Pohlodek

group show
/kolektívna výstava

Hellscapes::: On Art,
Technology and Loneliness

curated by
/kurátor

Václav Janoščík

location
/miesto

Faculty of Humanities,
Charles University,
Prague, CZ

duration
/trvanie

21. 01. – 02. 03. 2025

with
/s

Daniel Felstead & Jenn Leung (produced by DIS
collective), Jon Rafman (with music of Oneohtrix Point
Never), Theo Triantafyllidis & Giant Claw, Matěj Liška,
Total Refusal

concept & script
/koncept a scenár

Nikola Balberčáková
& Jakub Pohlodek

graphic design
/grafický dizajn

Sofie Gjuričová

UX design & development
/UX dizajn a vývoj

Josef Šmíd

graphic design of exhibition
booklet & poster
/grafický dizajn publikácie
a plagátu

Doris Sisková

being on the
years.

A lot of time and a lot of
opportunities to get
brainwashed into doing
smth stupid right? =)

have a feeling that I'm
having the hottest racing
thoughts there are

Elon Musk's rockets can
smoke my pole

”Mean World Syndrome

is a fragmented digital elegy—a disjointed narrative mapping the dissolution of self within the disorienting churn of the online world. It explores schizoposting as a language of modern despair, blending chaotic humor, surrealist imagery, and grimly poetic hellscapes. Each numbered vignette reveals the unraveling of identity in the hyperconnected age, oscillating between fleeting moments of absurdity and vulnerability.

Through AR (augmented reality), these stickers transcend their static nature, becoming interactive windows into the psyche of a terminally online narrator. Participants are drawn into an immersive experience where they confront the narratives of paranoia, nostalgia, and disconnection. Mean World Syndrome is both a manifesto and a memorial—an unsettling commentary on how the online sphere mirrors, amplifies, and fragments the human condition.

/ Mean World Syndrome je

fragmentovaný digitálny žalospev – roztrieštené rozprávanie, ktoré mapuje rozpad vlastného „ja“ v dezorientujúcom víre online sveta. Skúma schizoposting ako jazyk moderného zúfalstva, v ktorom sa mieša chaotický humor, surrealistická obraznosť a pochmúrne poetické vízie pekla. Každá očíslovaná vineta odhaľuje rozpad identity v hyperprepojenej dobe, oscilujúc medzi prchavými momentmi absurdity a zraniteľnosti.

Prostredníctvom rozšírenej reality (AR) nálepky prekračujú svoju statickú podobu a stávajú sa interaktívnymi oknami do psychiky terminálne online rozprávača. Účastníci sa ponárajú do pohlcujúceho zážitku, kde sa stretávajú s naratívmi paranoje, nostalgie a odpojenia. Mean World Syndrome je zároveň manifestom aj pamätníkom – znepokojivým komentárom o tom, ako online sféra zrkadlí, zosilňuje a triešti ľudskú skúsenosť.





r/ForeverAlone

2024
video-installation
/video-inštalácia
11'16''



group show
/kolektívna výstava

curator
/kurátor

location
/miesto

duration
/trvanie

with
/s

direction & script
/réžia a scenár

performed by
/performované

camera by
/kamera

postproduction by
/postprodukcia

sound by
/zvuk

technical collaboration
/technická kolaborácia

dilithium, chapter 2:
doppelgangers

Jen Kratochvil

EXILE gallery, Vienna, AU

13. 9 – 17. 10. 2024

Hynek Alt, Květoslava Fulierová & Petra Feriancová,
Laura Gozlan, Martins Kohout, Astrid Proll, Jelisaveta
Rapaic, Anna Rusinová, Sráč Sam, Miriam Stoney

Nikola Balberčáková

Mária Kižnanská
& Andrea Cverčková

Kristián Babjar

Marek Bihuň

Lenka Adamcová
& Daniel Schiefner

Jakub Pohlodek

link: https://youtu.be/Obx_nkYXIbM



r/ForeverAlone deals with the dissolved, unstable identity and questions the meaning of identity itself on digital platforms. Once there was a mirror to shift our identity, now could be a Reddit thread, where offline absence of a romantic relationships can be explored in online forums. How much does a romantic relationship construct our sense of self?

The spectrum of algorithms—from maxxing strategies to toxic chemical hacks promising a „glow-up“—creates a misty, smoky digital space where it becomes increasingly difficult to recognize who we are or what we truly want. Personal grief often morphs into radicalization in these blurred environments. Who are we, really, when stuck in a cycle of personal pain, endlessly scrolling through the threads of subreddit r/ForeverAlone?

This work questions how dissolved identity, schizoposting, and the blurring of real and online realities might shift ethical responsibilities and impact the safety and resilience of society as a collective body.

r/ForeverAlone vychádza z existujúceho vlákna platformy Reddit, ktorý je diskutabilný kvôli náchylnosti k radikalizácii užívateľov na tejto platforme. Zaoberá sa vzťahom medzi romantizáciou medziľudských vzťahov a nestabilnou identitou a kladie otázky o samotnom význame identity na digitálnych platformách. Kedysi sme mali zrkadlo, v ktorom sme mohli identitu pretvárať – dnes to môže byť redditový thread, v ktorom sa absencia romantických vzťahov v offline svete premieta do diskusií v online priestore. Do akej miery romantický vzťah formuje naše vnímanie vlastného ja?

Spektrum trendujúcich algoritmov – od „maxxing“ stratégií až po toxické glow-up triky sľubujúce rýchlu premenu – vytvára zahmlený, rozostrený digitálny priestor, v ktorom je čoraz ťažšie rozpoznať, kým sme a čo chceme. Osobný smútok sa v týchto nejasných prostrediach často premieňa na radikalizáciu. Kto sme, keď uviazneme v cykle osobnej bolesti a bez prestania scrollujeme threadmi na subreddite r/ForeverAlone?

Dielo skúma, ako rozplynutá identita, schizoposting a prelínanie reality s online svetom môžu meniť etickú zodpovednosť a ovplyvňovať bezpečie a odolnosť spoločnosti ako kolektívneho celku.



A person with long, straight blonde hair tied in a ponytail is seen from behind, looking down at a smartphone. They are wearing a light blue t-shirt. The setting appears to be a train platform with a metal grate floor and blurred tracks in the background. The lighting is dim, with the phone's screen providing a source of light.

is wondrous to me.





♣ Last week, I polished my face with tretinoin 0.5%



“she imagined many times to kill herself in his bed...like her body was not the best, not the worst...”
— text from the Script



Low estrogen.



Her name was Caroline Salem

2024
performative reading
/performatívne čítanie
40'



location
/miesto

The Schaubmar Mill,
Slovak National Gallery, SK

duration
/trvanie

21. 4. 2024

direction & script
/réžia a scenár

Nikola Balberčáková
& Jakub Pohlodek

performed by
/performované

Daniel Huettler
& Teuta Jonuzi

camera by
/kamera

Kristián Babjar

production by
/produkcia

Tomáš Prištiak,
The Schaubmar Mill

materials/materiály: https://drive.google.com/drive/folders/1FpLJLHT6CK_kDa_BnepDUe3T4AH4XFR5



I love my machine, I love my machine
Me and my west melancholy are getting everything we need
We burned it all — automate, automate, automate auto-nomy....

/I love my machine, I love my machine
Me and my west melancholy are getting everything we need
We burned it all — automate, automate, automate autonomy....

— Night/Day/Work/
Home by CFCF

— Night/Day/Work/
Home by CFCF

It’s 4 pm and we enter down- stairs to the underground area of one of the biggest water mills in Europe. We sit around in a small room between a bunch of Bolt scooter tires while a couple is loosening up around with distinctive face scars holding their diaries.

Je 16:00 a vstupujeme dolu do suterénu jedného z najväčších vodných mlynov v Európe. Usádzame sa v malej miestnosti medzi hromadou pneumatík z Bolt kolobežiek, zatiaľ čo na hromade pneumatík je usadená dvojica performerov s výraznými jazvami na tvári, držiac si svoje denníky.

As we look closely we can see that there’s venom hidden inside the Bolt puncture proof scooter tires, which makes them deathless, immortal, and smart.

že v týchto pneumatikách z Bolt kolobežiek sa skrýva korekčná lepivá substancia – venom, ktorý im dáva ne-smrteľnosť.

Smart way of resilience, survival, and relentlessness of the punctured tires, as when the knife of the attacker enters one of the most vulnerable parts of your body. The abdomen.

ti, prežitia a neústupnosti – vlastnosť týchto použitých prepichnutých pneumatík, akoby do jedného z najzraniteľnejších miest tela – brucha – vnikol nôž útočníka.

The absence of regulation of the emotion during the 9 to 5 job in the gig economy era that is built on suppressing. The more suppressed the less resilient. Encouraged by the Czech philosopher Alice Koubova’s thesis about the resilient society based on creating infrastructures for the communication, organization, sensitivity, preparation and consciousness about the collapse. The spirit of the experience living inside of it, becoming the organs of the collapse itself, where the knife enters the abdomen of our society.

Neprítomnosť regulácie emócií počas pracovného času “9 to 5” v ére gig economy, ktorá je postavená na osobnom sebakotláčaní. Čím viac potlačené, tým menej odolné. Projekt inšpirovaný tézami českej filozofky Alice Koubovej o odolnej spoločnosti, ktorá sa posilňuje cez infraštruktúry komunikácie, organizácie, citlivosti či pripravenosť na možný kolaps. Duch odolnosti prebýva vo vnútri – stáva sa prítomným orgánom novej hrozby kolapsu, v ktorom nôž vniká do brucha našej spoločnosti.

The story filled with ghoulish thoughts leads us through an empty, uninhabited and kafkaesque building. We surprisingly find all the inner

nás vedú cez fiktívnu prázdnu, neobývanú a kafkovskú budovu. Prekvapivo nachádzame všetky intímne denníkové zápisky roztrúsené po miestnostiach tohto opustené-

Fragmenty čítaných príbehov,



self diaristic notes in the rooms scattered all over the establishment.

Narrating the aspects of all the sick organs opened by a wooden and very sharp knife in the (societal) abdomen: the antipsychotic pills, smell of basmati rice, all-transretinoic acid, semaglutide and the old and ugly dying best friend... Accompanied by macabre creatures such as a drug abuser Teddy bear, glamorous Pilates Princess, death-obsessed Earth Mother or just a hermit pillaging the building while riding Bolt scooter, losing 10” puncture proof tires on every occasion. We fight against the dissociative tendencies and stitch the venomous wound in the abdomen while the thread serves as a metaphor for shared emotionality.

“Many would view reading as, a deeply intimate activity. Reading is personal and private. While reading allows us to learn and connect with others, this occurs independently and on our own timeline as readers, as we can engage in this process whenever we choose to pick up a book. Today, reading has shifted from the private to the public sector. Consumerism and technology has created a global community of readers boasting the hundreds of books they read a year online and posting images of perfectly curated book shelves. To me, these images are akin to Gatsby’s collection of uncut books sitting unread and untouched in his library. There is a desire not to read for personal gain, but to be publicly recognized as someone who is well-read. In an age of instant gratification and entertainment brought by endless streaming services and social media platforms, reading is seen as having a higher moral value, requiring the intention and dedication to take the time to sit down with a book. It is advantageous to perform the role of an avid reader.”

— Amanda Krowitz

ho priestoru.

Rozprávajú o aspektoch všetkých chorých orgánov, ktoré boli otvorené veľmi ostrým nožom v (spoločenskom) bruchu: antipsychotiká, vôňa basmati ryže, kyselina all-trans-retinová, semaglutid a stará, umierajúca najlepšia priateľka... Sprevádzajú ich morbidne bytosti ako plyšový medvedík, glamúrna Pilates Princess, smrťou posadnutá Earth Mother, alebo len pustovník, ktorý drancuje budovu jazdiac na Bolt kolobežke a pri každej príležitosti stráca 10-palcové prepichnutiu odolné pneumatiky. Bojujeme proti disociatívnym tendenciám a kolektívnym zdieľaním zažívame ranu v spoločnom bruchu, pričom niť sa stáva metaforou pre zdieľanú emocionálnosť.

Mnohí považujú čítanie za hlboko intímnu činnosť. Čítanie je osobné a súkromné. Umožňuje nám učiť sa a spájať s inými, no deje sa to nezávisle a podľa nášho vlastného tempa – kedykoľvek sa rozhodneme vziať do ruky knihu. Dnes sa však čítanie presúva zo súkromnej sféry do verejného priestoru. Konzum a technológie vytvorili globálnu komunitu čitateľov, ktorí sa online chvália stovkami prečítaných kníh ročne a zverejňujú obrázky dokonale upravených knižníc. Tieto obrázky mi pripomínajú Gatsbyho zbierku neorezaných kníh – nedotknutých a nikdy nečítaných v jeho knižnici. Nejde o túžbu čítať pre vlastný rozvoj, ale o túžbu byť verejne vnímaný ako niekto, kto je vzdelaný a rozhľadný. V ére okamžitého potešenia a nekonečnej zábavy prostredníctvom streamovacích služieb a sociálnych médií sa čítanie vníma ako niečo s vyššou morálnou hodnotou – vyžaduje si úmysel a oddanosť nájsť si čas sadnúť si s knihou. Byť zaniieteným čitateľom sa dnes oplatí hrať.“

— Amanda Krowitz







It's 4 pm and I stumble upon multiple steel doors in front of me. It doesn't matter which I choose. I enter one of them and I notice that my footsteps are very subtle which happens to me sometimes when I'm visiting this place.

I tuck in my Tony Soprano themed polo shirt, then I take out my keys and inspect the key ring accessories. There's a multitool, 2 identical keys and a price tag. I use the first key to open the door to the building and it immediately melts in the keyway.

Somehow I find myself on the second floor.

First thing I hear is grunting and a dumbbell hitting the floor. I feel ashamed that I don't have a stainless steel protein bottle filled with L-carnitine but whatever... At least I'm in a gym.

— text from the Script

Paranoia Symphony

2023
performance
/performancia



in collaboration with
/v spolupráci s

Markétou Slanou

location
/miesto

Studio Hrdinů, Veletržní
palác, Národní Galerie
Praha, CZ

duration
/trvanie

23.11. 2023 , 6.12.2023

performance by
/performované

Paula Gogola, Teuta Jonuzi,
Marek Lužný, Kristína Tukan,
Fabio Ufheil

curated by
/kurátor

Rado Ištok

production
/produkcia

Michal Štochl

sound design
/dizajn zvuku

Johannes Trostler

styling by
/styling

Viktor Eichler

camera by
/kamera

Kristián Babjar, Zaher
Jureidini

photography by
/fotografia

Iryna Drahun

special thanks
/špeciálne poďakovanie

Adam Žufníček

link: <https://vimeo.com/924443005>



The performance discovers symptoms and feelings as paranoia, limerence, liminality, the state of limbo, a deficit of the attention, that enter our everyday life and influence our relationships, friendships or a collective experience. Five performers find themselves on the imaginary periphery, where, their common waiting fill up series of “storytimes”, diary records or a small fights. Through fragments of diaries and the emotional expressivity, the performances escalates into the situation based on a feminist practise and fiction.

– Our intention is to strive for

the reflection of personal and political sensitivity not only in formal groupings, but also in the sharing of personal experience - intimacy, as a tool of emancipation. The thinker James C. Scott, who explores infrapolitics and silent tools of resistance, calls collective sharing the so-called a secret script - content that groups communicate between each other and organize among themselves outside the structures and reach of the immediate effects of power.

In the form of a reading event, collective reading and listening to diaries, according to James C. Scott, can use as a form of defiance what was always here before our eyes - everyday life, intimacy, emotionality, affectivity.

Performancia skúma symptómy a pocity ako paranoja, limerencia (obsesívna zamilovanosť), liminalita, stav limba, deficit pozornosti či rozpad jazyka, ktoré vstupujú do našej každodennosti a ovplyvňujú medziľudské vzťahy, priateľstvá či kolektívnu skúsenosť. Päť performeriek a performerov sa ocitá na pomyslenej periférii, kde ich spoločné čakanie naplňuje séria „storytimes“, denníkových záznamov a malých potýčok. Za pomoci útržkov denníkov a emocionálneho vyjadrenia performancie ústia do situácie založenej na

– Naším zámerom je snaha

o reflexiu osobnej i politickej citlivosti nielen vo formálnych zoskupeniach, ale práve i v zdieľaní osobnej skúsenosti intimite, ako nástroja emancipácie. Mysliteľ James C. Scott, ktorý skúma infrapolitiku a tiché nástroje rezistencie, kolektívne zdieľanie nazýva tzv. tajným scenárom - obsahom, ktorý si skupiny hovoria, a organizujú sa medzi sebou mimo štruktúr a dosahu okamžitých efektov moci.

Vo forme reading eventu tak Scotta môže ako formu vzdoru využívať to, čo tu bolo stále pred našimi očami - každodennosť, intimita, emocionalita,













“What’s my name” by Rihanna was already playing loudly from my phone when I was sitting next to my new friend with imposter syndrome, already studying a theory about euthanasia. “Unfulfilled love 4ever”, she told me when I asked her why she fights for this so hard. Maybe some emptiness and bad luck with dudes who told her that won’t pay for her abortion, I thought. And then I stepped out to have a better look on our newly studies related discussed paperwork. She was a real femcel to me.”

— text from the Script

Emotional Lipgloss

2022
performance
/performancia



performers
/perfomer*ky

Vladimir Iugai, Teuta Jonuzi,
Doris Sisková

sound
/zvuk

Lenka Adamcová, Daniel
Schiefner

photography
/fotografia

Iryna Drahun

director of photography
/kameraman

Kristian Babjar

link: https://drive.google.com/file/d/1yPLNR1PXVRTB-jQvBs5_Dcocmru9P_WQB/view?usp=sharing

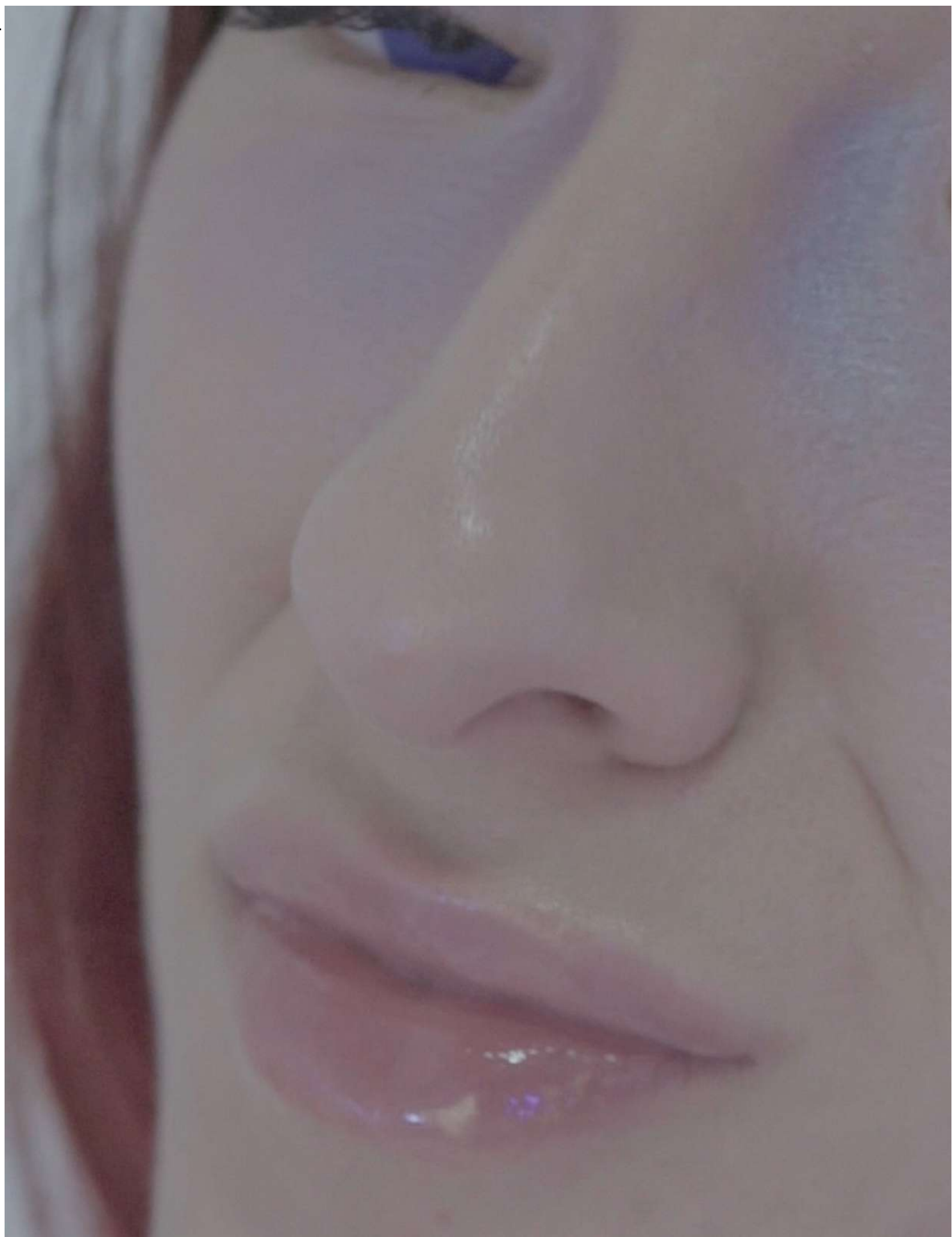


Emotional Lipgloss is

Emotional Lipgloss je séria vi-

a series of video-narratives - a project combining performance and video techniques, under which the videos Emotional Lipgloss I. and Emotional Lipgloss II. were created. It deals with the phenomenon of hyperfemininity and seeks in it strategies for a conscious feminist response with the help of understanding social roles, identity, masks and performativity. I approach the topic of hyperfemininity as an urgent phenomenon, whose presence, in the social structure, in the media and on social networks, I understand as a detector of hierarchical power relations. Hyperfemininity, associated with clichés, low culture, naivety, affected behavior, taking control, somehow occupies the roles of “good” girls. My interest is to understand this performativity as a conscious, ironic, yet sincere response and form of defiance that offers the possibility of dissociation from stereotyped female roles. With the help of theoretical sources (Sara Ahmed - housewife concept, The Young Girl from the Tiqqun collective - a girl as an exchangeable value of late capitalism, J. Butler - body and performativity), I try to frame their possible deconstructive, anarchist or emancipatory potential in social hierarchical dynamics. The result is an audiovisual trace in the form of a lyrical, fragmentary statement that uses diaries, aesthetic codes, academic texts and through the tension between personal and public creates the so-called shared situation, and rewrites the possibilities of expressing one’s own identity.

deo-naratívov - projekt kombinujúci techniky performance a videa, pod ktorým vznikli videá Emotional Lipgloss I. a Emotional Lipgloss II.. Zaoberá sa fenoménom hyperfemininity a hľadá v nej stratégie vedomej feministickej odpovede za pomoci chápania spoločenských rolí, identity, masiek a performativity. K téme hyperfemininity pristupujem ako k naliehavému fenoménu, ktorého prítomnosť, v spoločenskej štruktúre, v médiách i na sociálnych sieťach, chápem ako detektor mocenských hierarchických vzťahov. Hyperfemininita, spojená s klišé, nízkou kultúrou, naivitou, afektovaným správaním, prevzatím kontroly, istým spôsobom okupuje role “dobrých” dievčat. Mojim záujmom je porozumieť tejto performativite ako vedomej, ironizujúcej no i úprimnej odpovede a formy vzdoru, ktorá ponúka možnosť disociácie od stereotypizovaných ženských rolí. S pomocou teoretických zdrojov (Sara Ahmed – koncept housewife, The Young Girl od kolektívu Tiqqun – dievča ako smenná hodnota neskorého kapitalizmu, J. Butler - telo a performativita) sa snažím orámcovať ich možný dekonštrukčný, anarchistický, či emancipačný potenciál v spoločenských hierarchických dynamikách. Výsledkom je tak audiovizuálna stopa vo forme lyrickej, fragmentárnej výpovede, ktorá využíva denníky, estetické kódy, akademické texty a skrze napätie medzi osobným a verejným vytvára tzv. zdieľanú situáciu, a prepisuje možnosti prejavu vlastnej identity.



*“The heavy metals, scrunchie
on my wrist, a pollutant intoxication, chemical list of this
perfume, swollen piercings, the meso- therapy microneedling
my cherub face.”*

— text from the Script



Emotional Lipgloss*

2023

video installation

/video inštalácia

9'08"



part of the exhibition

/súčasť výstavy

duration

/trvanie výstavy

location

/miesto

curated by

/kurátorka a kurátor

performers

/performeri*ky

director of photography

/kameraman

sound

/zvuk

video edit

/úprava

technical production

/technická produkcia

*Sticky Sweet

duo show with/duo výstava s:

Tristan Gac [FR/BE]

3.5. – 7.6. 2023

Holešovická šachta,

Praha, CZ

Noémi Purkrábková

& Jiří Sirůček

Andrea Čverčková, Vladimír Iugai,

Teuta Jonuzi, Doris Sisková

Kristián Babjar,

Peter Frohlich

Lenka Adamcová,

Daniel Schiefner

Marek Bihuň

Dionýz Troskó



Have you ever realized



Emotional Lipgloss**

2023
video installation
/video inštalácia
9'08''



part of the exhibition
/súčasť výstavy

duration
/trvanie výstavy

location
/miesto

curated by
/kurátorka a kurátor

with
/s

performers
/performeri*ky

director of photography
/kameraman

sound
/zvuk

video edit
/úprava

technical production
/technická produkcia

**The rotten smell is you

5.9. – 16.10. 2023

Kunsthalle,
Bratislava, SK

Jelisaveta Rapaic

Markéta Garai, Sophia Giovannitti, Paula Gogola, Dejmi Hadrović, Pennie Key, Anastasija Pavić, Camille Soulat

Andrea Čverčková, Vladimír Iugai, Teuta Jonuzi, Doris Sisková

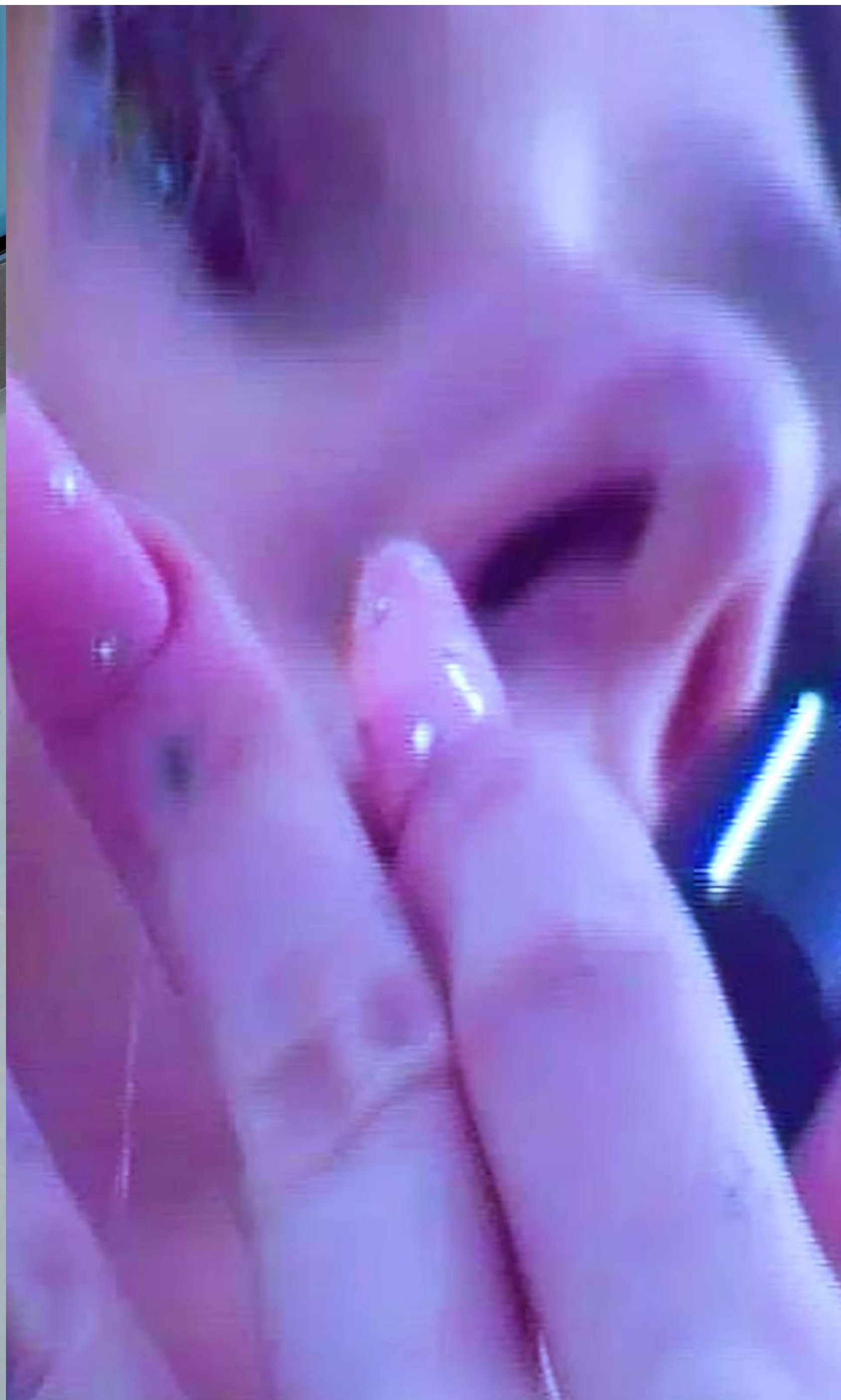
Kristián Babjar,
Peter Frohlich

Lenka Adamcová,
Daniel Schiefner

Marek Bihuň

Dionýz Troskó







Emotional Lipgloss***

2023
video installation
/video inštalácia
9'08''



part of the exhibition
/súčasť výstavy

duration
/trvanie výstavy

location
/miesto

curated by
/kurátorka a kurátor

with
/s

performers
/performeri*ky

director of photography
/kameraman

sound
/zvuk

video edit
/úprava

technical production
/technická produkcia

***The rotten smell is you

04.07. – 10.8.2024

Gallery Podroom,
Kulturni centar Beograda,
Belgrade, RS

Jelisaveta Rapaic

Kristina Bajilo, Sophia Giovannitti, Đejmi Hadrović,
Aja Janković, Merlinka Working Group (Pavle Banović,
Marija Iva Gocić, Leah Rivka Lapiower, Sara Pantović,
Chloé Sassi), Milica Mijajlović Živković, Pennie Key,
Jessica Stoya, Zuzana Svatík

Andrea Čverčková, Vladimir Iugai,
Teuta Jonuzi, Doris Sisková

Kristián Babjar,
Peter Frohlich

Lenka Adamcová,
Daniel Schiefner

Marek Bihuň

Dionýz Troskó

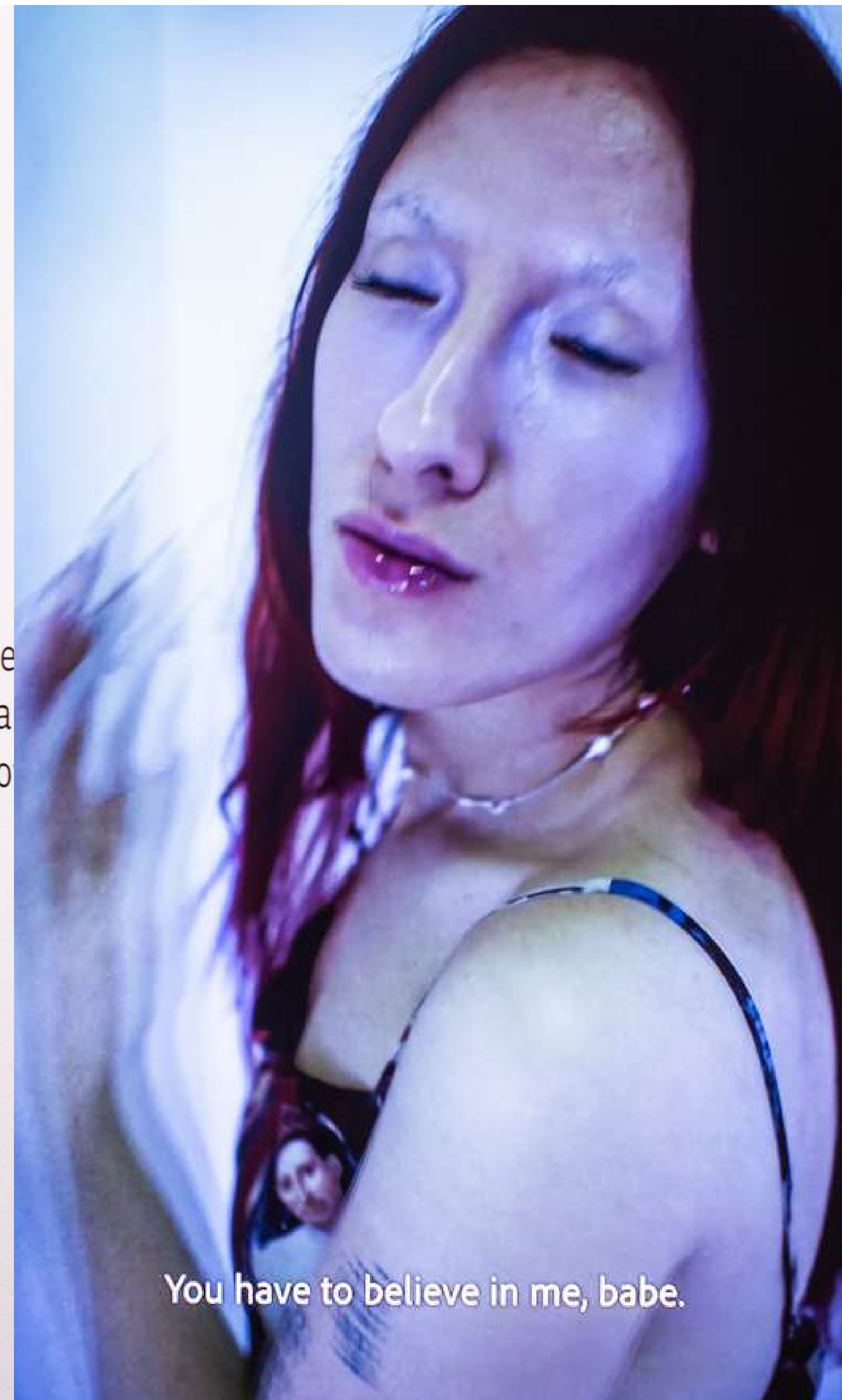
The rotten smell is you

Umetnici*ce / Participating artists.

Kristina Bajilo, Nikola Balberćaková, Sophia Giovannitti, Đe
Aja Janković, Merlinka Working Group (Pavle Banović, Marija Iva
Lapiower, Sara Pantović, Chloé Sassi), Milica Mijajlović Zivko
Jessica Stoya, Zuzana Svatík

Kustoskinja / Curator: Jelisaveta Rapačić

4.7-10.8.2024



You have to believe in me, babe.



I see everyone getting all the things I want

2021
performance
/performancia
40'



artdirection

Nikola Balberčáková
& Markéta Slaná

performers
/performeri*ky

Tina Enöckl, Scott Hopper, Teuta Jonuzi,
Lusa Juklová, Daria Lytvynenko,
Marek Lužný, Simon Šinka

dramaturgy
/dramaturgia

Adam Svozil

production
/produkcia

Monika Dančová

texts
/texty

Nikola Balberčáková, Markéta Slaná, Jakub Pohlodek

costumes
/kostýmy

Alexandra Gnidiaková, Dominika Kozáková, Ivana
Mandáčová, Eliss Neumannová, Jan Smejkal

textile objects
/textilné objekty

Kristína Čákyová, Renáta Pintérová

hair styling
/vlasy

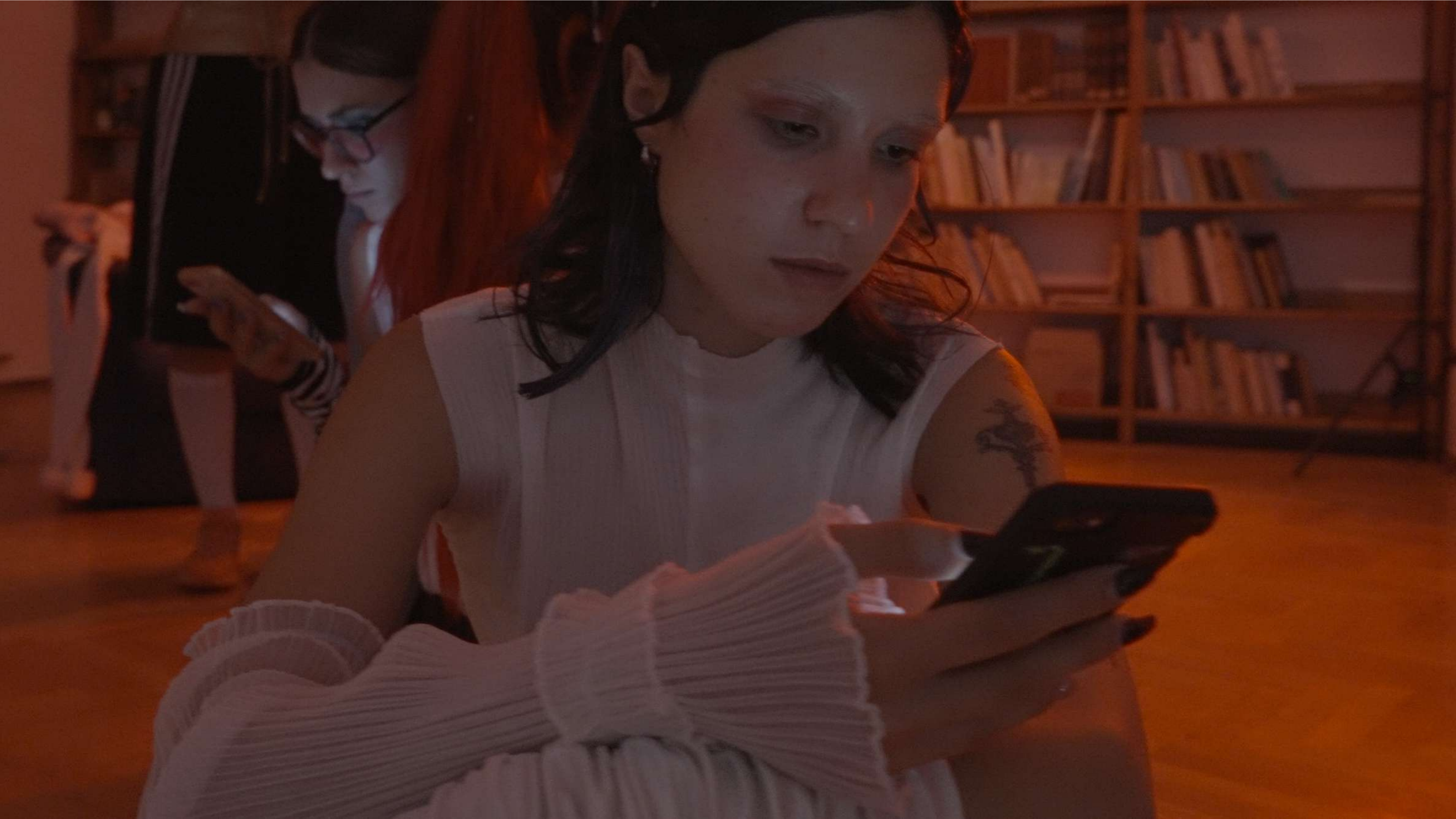
Jelisaveta Rapaic

camera
/kamera

Kristián Babjar, Denis Kozerawski

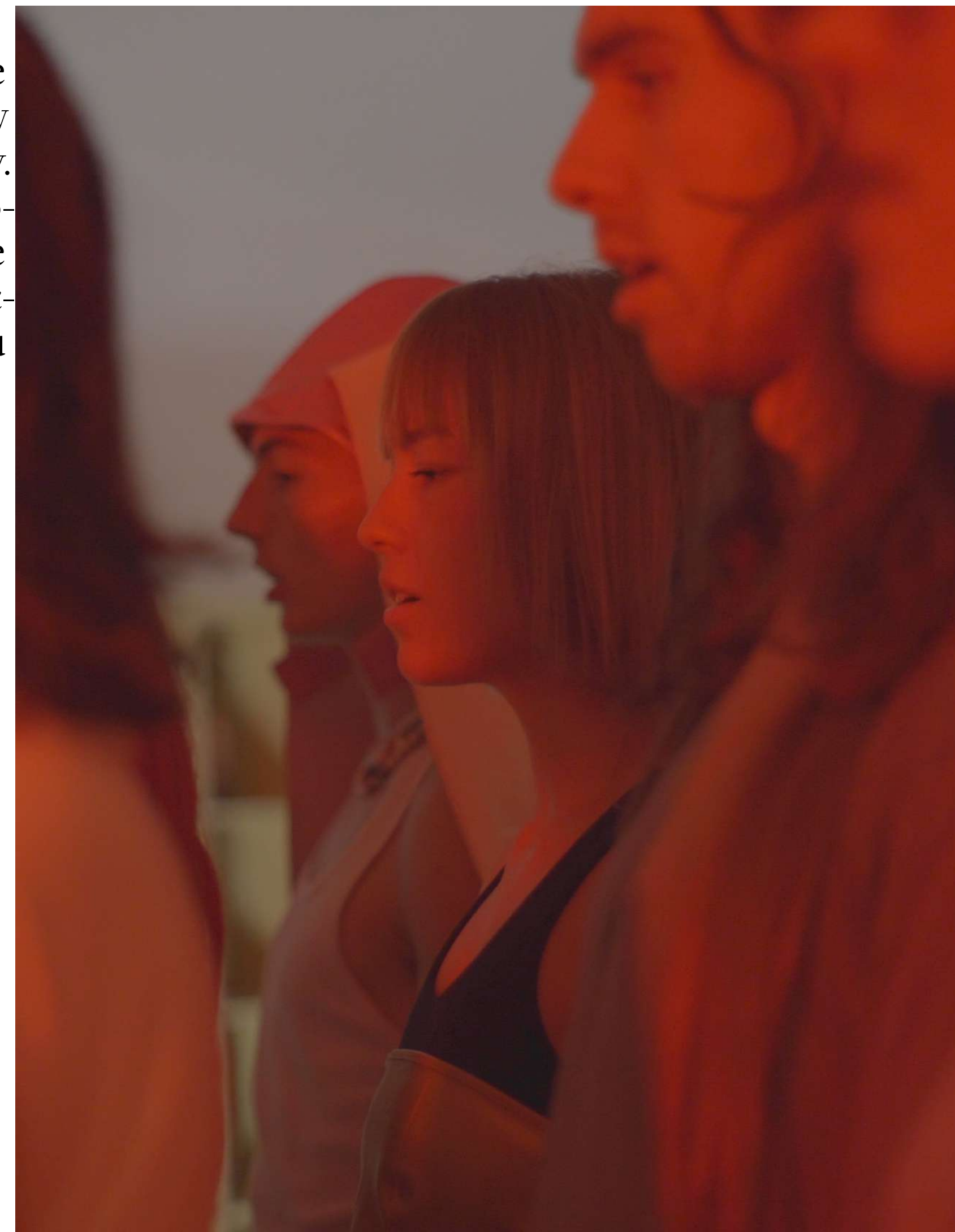
Supported by Slovak
Arts Council
/Podporené z finančných
zdrojov Fondu na podporu
umenia.

link: https://youtu.be/IGK_OdC_Qel



The performance is based on diaries and academic texts and aims to map the themes of queer/feminism, affect, “New Sincerity”, commodified caring and identity crisis. Through emotionality, smells, dance, the spoken word, he digs through the layers of the current form of the world and thus dissolves the boundaries between irony and vulnerability. This creates a kind of lyrical intimacy, which creates space for a plot, haptic and sensory collective experience.

/Performance vychádza z predlohy denníkov a akademických textov a kladie si za cieľ mapovať témy queer/feminizmu, afektu, “New Sincerity”, komodifikovanej starostlivosti a krízy identity. Skrze emocionálnosť, vôňu, tanec, hovorené slovo, prekopáva vrstvy súčasnej podoby sveta a rozpína tak hranice medzi iróniou a zraniteľnosťou. Vzniká tak akási lyrická intimita, ktorá vytvára priestor pre dejovú, haptickú a senzorickú kolektívnu skúsenosť.







“I don’t wanna create a skin-care brand, unless it sparks a social change and give you a healthy and beautiful skin and an opportunity to change the world. And I feel this goes beyond the world of skincare... with the triumph of objects over subjects, you may feel there is no identity left inside. But that is only until you use The Ordinary Glycolic acid toning solution. The one and only chemical exfoliant that has a power to replace an old structure with a new one Use maximum twice a week - no more than 4 times - it can trigger a degradative effect!”

— text from the Script

